

85.000 superbillige billetter..?

Jeg gikk inn på internett 30. april på jakt etter billige fly-billetter Bergen-Kristiansand. Fra 199 kr tur-retur Bergen-Kristiansand skulle bli ca. 400 kr. Av 13 turer mellom 2. mai og 12. august fant jeg også tre som kom under den prisen, de kostet 344 kr t/r. Da kostet selve flyturen 120 kr (t/r), resten var skatter og avgifter. Gjennomsnittsprisen for disse tilfeldig valgte turene ble 1075 kr. Ganske langt fra 199 kr. x 2. For langt, dersom SAS Braathens vil gjennomprette tillit.

SIGNAR KRISTOFFERSEN, LODDEFJORD

Hva er det med Utdanningsforbundet ?

Utdanningsforbundet i Hordaland maler i innlegget «Hva er det med KS og lærerne?» i BT 8. mai nok en gang fanden på veggen når det gjelder hva KS vil med skolen. Når en part bryter forhandlingene, slik Utdanningsforbundet gjorde 27. april, er det Riksmeklingsmannen som overtar håndteringen av oppgjøret. Meklingen startet 2. mai. Etter det tidspunkt foregår samtalene mellom partene via ham. Selv om det er meget fristende, vil KS som ansvarlig arbeidsgiverorganisasjon forholde seg til disse spillereglene, og ikke gå inn i den tpe diskusjoner som Utdanningsforbundet inviterer til, mens saken er til mekling. At Utdanningsforbundet nok en gang velger en strategi som går på tvers av de regler som gjelder i forbindelse med et tariffoppgjør får stå for deres regning. Utdanningsforbundet gjør også å sitt innlegg et stort nummer av at de i et brev har bedt om et møte med KS Hordaland, uten å få svar. Til det er det bare å si at en slik henvendelse ikke er registrert ved vårt kontor, og at det derfor er første gang jeg har hørt om et slikt ønske. Utdanningsforbundet er imidlertid vel kjent med både telefonnummer og e-postadresse til undertegnede, så dersom man ønsket et svar på en henvendelse så ville det vel være mer hensiktsmessig å ta direkte kontakt i stedet for å ta dette opp i et avisinnlegg etter å ha holdt seg passiv i 2 1/2 måned. Kanskje det ville ha ødelagt det feilaktige skrekkbildet man nå ønsker å skape ?

VICTOR EBBESVIK, REGIONLEDER KS

Fortsett hjelpen til Hamas

Hvorfor vil Jonas Gahr Støre stoppe utbetalingene til den nylvalgte palestinske regjeringen Hamas? Jeg mener at utenriksministeren må vite hva dette innebærer av enda mer nød for den palestinske befolkning. Som tidligere sjef for Norges Røde Kors, skulle han være den først til å forstå det. Hamas har i alle år drevet storstilt hjelpearbeid for disse menneskene som er blitt rammet så hardt av Israels militære statsterorisme. Deres boliger er blitt valset ned med bulldosere og raketter, hele dere livsgrunnlag er ødelagt. Og dette i verdens påsyn, uten at noen griper inn. Hva er det som skjer? Er vi blitt så redde for å komme i unåde av USA og Israel at vi ser gjennom fingrene med all urett? Så jeg ber utenriksministeren revurdere sitt standpunkt snarest. Send pengene i mai måned. Og hjelp dette folket i sin nød. Stil ingen krav til Hamas. La dem få tid på seg. Skal det derimot stilles krav: Glem ikke å stille samme krav til Israel. De må oppgi okkupert palestinsk land, trekke seg ut, og anerkjenne grensene fra før 1967. Dette er de krav Hamas stiller til Israel, og dette krav må vi alle være med og støtte. Hvis ikke, kan vi se langt etter en egen palestinsk stat og en tostatsløsning.

TORE ERIKSEN, NESTTUN

Ingen penger til Hamas

Hva er regjeringens definisjon av en terrororganisasjon? Til og med proarabiske EU holder tilbake pengegaver til palestina-araberne nå når Hamas administrerer pengene. USA gjør det samme, fordi Hamas er vurdert som en terrororganisasjon. Hamas oppfordrer barn ned til 10-årsalderen å bli selvmordsbombere (se websiden til Hamas), de har siden overtakelsen i Gaza sendt raketter hver eneste dag og natt over landbyene i Israel, de har allerede innført dhimmiskatt for de kristne palestina-araberne, det vil si ekstra skatt for annenrangs borgere. Denne skatten er vanvittig høy. Gaza er blitt et farlig område med kontakter til al Qaida og Hisbolla. Jo, Hamas ble valgt med lovlig flertall; det ble også Hitler.

Hamas har ikke anerkjent Israels rett til å eksistere. Og om de gjør det, er det bare inntil de har stor nok styrke til å knekke Israel. PLO har samme mål. Husk at PLO ble opprettet i 1964; da hadde palestina-araberne hele Vestbredden og Gaza. PLO har samme mål som Hamas, men har vært lur nok til å anerkjenne Israels rett til eksistens for å få noe av Israels land under forhandlinger, for siden å ta resten ved militær makt.

Dette «spillet» om Israels land er simpelt.

ISRAELSENTERET
V/GRETHE TANGEN OLSEN

Våren

Våren er kommet, vi alle blir glad, lys og varme er det vi vil ha, vinteren har vi sluppet forbi, nå går vi inn i en lysere tid.

For lyset og varmen gir liv til vår kropp det samme som skjer når en blomst vokser opp vis respekt for naturen så blir den vår venn da vil vi alltid få våren igjen.

Selv om vår velstand vil gjøre oss rik, la ikke naturen følge et svik for la oss huske det andre har sådd det er en arv som vi alle har fått.

La oss se prakten i alt som blir grønt og la oss følge at livet er skjønt gå ikke rundt og vær gretten og mutt for siden en dag kan det hele ta slutt.

La oss ta vare på dagen som er og la oss få elske en venn vi har kjært sett ikke dagen og natten på vent siden så kan det være for sent.

BIBBI BERNSEN

Debattansvarlig:
Ingvild Sæterstøl – telefon 55 21 46 08 – telefaks 55 21 37 65 epost: debatt@bt.no
Skriv kort. Mottatte manuskripter blir ikke returnert. Innlegg kan bli forkortet. Debattinnlegg: maks. 3000 tegn inkludert mellomrom.
Kronikkansvarlig:
Egil Horne Mikkelsen – telefon 55 21 46 03 epost: kronikk@bt.no
Kronikker: maks. 8000 tegn inkludert mellomrom.

Alle fra doktorene til de vakre sykepleierne som gjorde smertefulle netter mindre smertefulle og kortere. Jeg har ikke ord for min takknemlighet.

KEITH RICHARDS ER UTSKREVET FRA SYKEHUSET I AUCKLAND OG TAKKER FOR SEG (BA)

Oslo har heldigvis ikke noe oljefond.

BYRÅDSLEDER ERLING LAES OPPSKRIFT PÅ ET GODT SAMARBEID MED FRP (AFTENPOSTEN)

Landbrukspolitikken er et felt det hittil har vært stor grad av enighet om innad i regjeringen. Årets jordbruksforhandlinger vil bli en lakmustest for hvor dypt denne enigheten sticker.

Fjøslukt i regjeringskontorene

Age Klepp statsviter, Landbrukets Utrekningskontor

FØR VALGET ble det hevdet at Arbeiderpartiets velgere fryktet at fjøslukten kom til å bli utholdelig om de skulle samarbeide med Senterpartiet, men Arbeiderpartiets stortingskandidater var i alle fall ikke i besittelse av en slik frykt. Viljen til å samarbeide med Senterpartiet ser ut til å være stor. Dette kom klart til uttrykk i politikerundersøkelsen til Landbrukets Utrekningskontor, gjennomført blant de ti øverste kandidatene på stortingsvalglistene til de syv største partiene.

Av de 502 stortingskandidatene som svarte på undersøkelsen i forkant av høstens stortingsvalg, kom det til uttrykk store ulikheter partiene imellom. De rød-grønne var utvilsomt mest positiv til landbruket. Hovedskillet i politikerundersøkelsen gikk mellom Høyres og Fremskrittspartiets kandidater på den ene siden og resten av kandidatene på den andre. Kristelig Folkeparti og Venstres kandidater er i en mellomposisjon, men disse partiene hadde ofte mer til felles med partiene til venstre enn de til høyre for seg i landbrukspolitikken.

EN FLERTALLSREGJERING må til en viss grad være lydhare overfor hva de resterende partiene på Stortinget mener. Men det er ingen tvil om at regjeringserklæringen fra Soria Moria og de interne regjeringsdiskusjonene kommer til å bli veldig avgjørende for hvilken politikk de rød-grønne kommer til å føre de kommende år. Enigheten som kom til syne i politikerundersøkelsen, tilsier at landbruket ikke kommer til å bli det store stridsspørsmålet dem imellom.

Stortingskandidatene fra Sosialistisk Venstreparti, Arbeiderpartiet og Senterpartiet var enige i at det er viktig at vi opprettholder et landbruk av minst samme omfang som i dag. Svaret på dette spørsmålet var så å si unison. Arbeiderpartiets kandidater foran valget i 2005 var langt mer enig i dette enn Ap-kandidatene foran valget i 2001.

De rød-grønne er like samstemte i synet på at jordbruket er nødvendig

JORDBRUKSOPPGJØRET: De rød-grønne er samstemte i synet på at jordbruket er nødvendig for å opprettholde sysselsettingen og bosettingen i Bygde-Norge.

for å opprettholde sysselsettingen og bosettingen i bygde-Norge. Sammenlikner vi med forrige undersøkelse i 2001, er det hele 15 prosentpoeng flere av Arbeiderpartiets kandidater som denne gangen slutter opp om koblingen mellom jordbruk og distriktene. På spørsmål om hva som er den viktigste grunnen til at de vil opprettholde jordbruket i Norge på minst dagens nivå, svarer et klart flertall fra Sosialistisk Venstreparti, Arbeiderpartiet og Senterpartiet at landbruket bidrar til å opprettholde bosettingen og gir levende bygder.

SELV OM DET er mange årsaker til at det med årene er blitt færre gårdbrukere, er det ingen tvil om at reduserete inntekter i landbruksnæringen forklarer noe av dette. Blant de rød-grønne kandidatene er det stor grad av enighet om at landbruket må sikres en inntektsutvikling som er på linje med andre grupper i samfunnet. Bøndenes inntekter avhenger blant av hvilke priser som tas ut i markedet og størrelsen på de offentlige overføringene. Blant Sosialistisk Venstreparti, Arbeiderpartiet og Senterpartiets stortingskandidater var det 90 prosent eller flere som svarte at de ville opprettholde støtteordningene i jordbruket på minst

samme nivå som i dag. Om kandidatene er for status quo eller en opptrapping av overføringene, er imidlertid et åpent spørsmål. Hvis den kommende regjering er noenlunde på linje med deres egne kandidater, kan landbruket tross alt glede seg over at de kan se bort fra kutt i de offentlige overføringene i neste stortingsperiode.

ET AV HOVEDMÅLENE for landbrukspolitikken på 1990-tallet var å gi forbrukerne lavere matvarepriser. På spørsmålet om det bør være et sentralt mål i landbrukspolitikken å få ned matvareprisene, svarte et flertall av kandidatene tilhørende regjeringskoalisjonen at de var uenige i at det burde være et sentralt mål. Arbeiderpartiets kandidater var riktignok noe mer delt i dette spørsmålet enn hva tilfellet var med Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiets kandidater. Men hvis vi sammenligner med hva Arbeiderpartiets kandidater svarte før valget i 2001, er det hos Arbeiderpartiet vi ser den største endringen. For i 2001-undersøkelsen var det nesten tre fjerdedeler av Ap-kandidatene som ga uttrykk for at billigere mat til forbrukerne burde være et sentralt mål. Ut fra politikerundersøkelsen 2005 er det

lite som tyder på at kampen for billigere mat kommer til å stå øverst på agendaen til den nye regjeringen. Mer enn tre fjerdedeler av kandidatene til de rød-grønne svarte at kampen for billig mat er i konflikt med viktigere hensyn i landbrukspolitikken, som hensynet til distriktene, miljø, dyrevelferd, trygg mat og åpent kulturlandskap.

SVARENE FRA stortingskandidatene til Sosialistisk Venstreparti, Arbeiderpartiet og Senterpartiet gir grunnlag for håp for landbruksnæringen. Likevel er det et åpent spørsmål i hvor stor grad politikken til den rød-grønne regjeringen vil være i samsvar med holdningene. Politikk er per definisjon fordeling av knappe goder, og det er ingen tvil om at landbruket bare er ett av mange goder som regjeringen ønsker å tilgodese. Spenningspunktet vil da være om regjeringen vil prioritere landbruket mer eller mindre enn andre hensyn. Landbruksnæringen har så langt applaudert regjeringens WTO-arbeid. Resultatet av årets jordbruksoppgjør vil avgjøre om landbruksministeren mottar telefoner av det hyggelige eller mindre hyggelige slaget.

Politisk kontroll eller privat tryggleiksindustri

debatt
Av Arne Johannessen, Forbundsleier

Stortinget har nå starta handsaminga av Stortingsmelding 42 – Politiet si rolle og oppgaver dei neste 10–15 åra. Dette er kanskje den viktigaste saka denne justiskomiteen kjem til å handsama i si stortingsperiode. Politiet skil seg frå alle andre yrkesgrupper ved at dei er den einaste gruppa som har rett til å bruka makt mot andre menneske. Kva for rolle politiet skal ha i eit demokratisk samfunn som vårt, er grunnleggjande å verta einige om.

Opp gjennom historia har det alltid vore viktig for politiet å vera nær publikum. Tradisjonelt har norsk politii vore nær i lokalsamfunna fordi det frå gamalt av har vore ein lensmann i kvar bygd.

Politiets Fellesforbund meiner at det er grunnleggjande for politiet og vera nær også i dag. Men me har vore kritisk til det me meiner er mangel på nytenking om nærpoliti. Kva hjelper det publikum om dei har eit lensmannskontor å venda seg til, dersom opningstidene er avgrensa og politifolka stort sett ikkje til stades fordi dei er ute på oppdrag? Gjev dette ei god nærpolititjeneste? Me har òg sett dome på kontor der politifolka har hatt så lite å gjera at dei

har gått ut i media og sagt dei kjedar seg.

Me meiner det er på tide å ta samfunnsutviklinga og busettingsmønsteret på alvor i diskusjonen om nærpolitiet. Politiet må skapa møtepunkt med folk der dei er. Det inneber at politiet må patruljera på internett på same måte som dei elles patruljerar gatene til fots og i bil. Internett er ikkje berre i positiv forstand eit møtepunkt. Det er og ein plass der ny kriminalitet skapar seg. Det er ein annan grunn til at politiet må vera til stades i den nye teknologiske verda.

Det har vore ei flytting av fokus frå einsidig å tenke etterforsking til òg å tenke meir førebygging. Det er viktig at denne utviklinga held fram og at politiet får ta i bruk metodar som gjer det lettare å førebygge. Til dømes vil Politiets Fellesforbund at det skal verta lettare å gjera undersøkingar og setta grensar overfor ungdom som er i risikosona. I dag må dei oftast ha gjort noko kriminelt før det kjem ein reaksjon. Og då er det for seint. Forbundet vil ha ein utvida moglegheit til å visitera der det er mistanke om at det er planlagt

kriminell aktivitet. Konkret foreslår me ein utvida paragraf 7 i politilova som gjer moglegheit til det.

Me veit at mange politifolk vil gå av for aldersgrensa i dei næraste åra. Samstundes vert politifolk stadig mer attraktive utanfor politi- og lensmannsetaten. Det bli difor viktig å rekruttera nok av dei rette studentane til Politihøgskulen. Det har alltid vore mange søkjarar til politiutdanninga, men ein stor del av desse er ikkje godt nok kvalifisert. I dag har me ein situasjon der det omtrent

akkurat finst nok kvalifiserte søkjarar til å dekkja behovet.

For å sikre godt utdanna politipersonell til heile Noreg, meiner Politiets Fellesforbund det er viktig å tenke nytt. Ein idé kan vera å kombinera ein stipendordning med bindingstid. Då kan lokale ungdommar få dekkja delar av utdanninga via stipend, samstundes som heimstaden deira er sikra godt utdanna politifolk i alle fall ei viss tid etter at dei er ferdige på Politihøgskulen. Ein annan idé kan vera å oppretta ein «pool» med politifolk som er villige til å arbeida på stader der det er

problem med rekrutteringa. Dei som vel å gå inn i denne «poolen» må sjølv sagt få fordelar ikkje dei andre får, til dømes betre lønn.

Behovet for gode leiargar aukar og i takt med utviklinga. Politiets Fellesforbund meiner at Politidirektoratet gjer eit rett grep no når det satsar på leiarskap. Direktoratet skal setta i gang eit leiartreningsprogram der moglege framtidige leiargar i etaten skal få opplæring og trening.

For å skapa ein politistyrke som er i stand til å takle spennet i rolla, trengst det ressursar. Me har lyst til endå ein gong å trekka fram NOKAS-saka. Denne saka er eit særskilt døme på at dersom politiet får ressursar, skapar dei òg resultat.

Sverige brukar 0,6 prosent av brutonasjonaltproduktet på politiet. I Noreg brukar me berre 0,45. Ein skilnad på godt over to milliardar kroner per år.

Vårt bodskap til politikarane i samband med politirolldebatten er at me forventar at politikarane trekker opp ei tydeleg politirolle for dei neste 10–15 åra, stiller krav til politiet og sørger for ressursar, utstyr og nok folk, slik at politiet kan fylla den beskrivne rolla.

Alternativet er endå større framvekst av privat tryggleiksindustri utanfor politisk kontroll – då er politirolldebatten bortkasta tid.

Barnehelse og overgrep

debatt

Av Sivrun Tømmerås, overgrepsoffer

I BT 3. mai leser vi at norske forskere skal «avsløre ADHD-gåten». Formuleringen er paradoksal, siden diagnosen er skapt av psykiaterne selv. Diagnoser vedtas ved avstemning i komiteer, og avhenger av eksterne faktorer som press fra legemiddelindustrien (Washington Post 20.4.: «Experts Defining Mental Disorders Are Linked to Drug Firms») og det til enhver tid herskende syn på «normalitet» og toleransen for menneskelig mangfold. Folkehelseinstituttets (FHI) nye adhd-studie skal undersøke 2000 treåringer, som rekrutteres fra instituttets Mor og barn-undersøkelse – der spørsmål om vold og andre overgrep mot barn er totalt fraværende. Dette til tross for at det er godt kjent at svært mange traumatiserte barn er blitt diagnostisert som adhd-barn. FHI vil ha piller og mer adferdskorrigering av adhd-diagnostiserte. Det er ikke dette overgrepsutsette barn trenger! Ifølge FHI har barn med denne diagnosen økt risiko for dårlig eller manglende utdanning, tidlig svangerskap, rusmisbruk, kriminalitet, angst og depresjon. Disse problemene er 100 prosent sammenfallende med senskadere etter overgrep i barndommen (Anna Luise Kirkengen: «Hvordan krenkede barn blir syke voksne»). Det nærmeiste Mor og barn-undersøkelsen kommer temaet er at den spør mor etter eventuelle «avlørlige hendelser» i barnets liv. Dette holder ikke for å få frem fakta om overgrep mot barn, så noen troverdig forskning blir det ikke. Det burde være innlysende at de som krenker barn ikke tenker spesielt mye på hva som er alvorlig og ikke for barnet. Er far overgriper, vil mor helst tie dersom de lever sammen. Forskning viser at det først er etter samlivsbrudd med overgriper at mor «tar inn» det som har skjedd. Både mor og far burde bli spurt om helt konkrete handlinger overfor barnet. Senere i livet vil barnet neppe huske eventuelle traumer fra de første leveår – og FHI får aldri vite.

Jeg er klar over at overgripere nødig forteller hva de har gjort uten å bagatellisere, minimalisere eller bortforklare. Det er vanskelig med åpenhet omkring noe som ikke bare er kulturelt og sosialt tabubelagt, men også omfatter straffbare handlinger. Samtidig går det an å ha minst to tanker i hodet samtidig, også for forskere, og et sted må man uansett begynne. Forskere og profesjonelle helpere må utfordres på å fokusere på en helt annen måte og i en langt større skala på overgrepssensibilisering og overgrepssensibilisering enn hva de har gjort til denne dag. Overgrep mot barn har offisielt vært ansett som et samfunnsanliggende i mer enn 20 år.

Per Are Løkke er en av få fagpersoner som tør gi klart uttrykk for at han ikke er bekvem med tingenes tilstand. I marsnummeret av Tidsskrift for Norsk Psykologforening spør han: «Bør vi ikke spørre oss selv som psykologer hva slags makter vi er på lag med, når vi hører disse barna, ungdommer og voksne fortelle om en oppvekst i omsorgssvikt, vold, alkoholisme, angst og utrygghet og til slutt selv konkludere med at «Du skjønner, jeg lider av adhd»?»

Jeg spør: Er FHI på lag med ofrene?